

Exp. 2007/142-AG

A L L E G A C I O N S

AL PROJECTE DE DECRET DE DECLARACIÓ DEL PARC NATURAL DE LA SERRA DE COLLSEROLA I DE LES RESERVES NATURALS PARCIALS DE LA FONT GROGA I DE LA RIERADA - CAN BALASC

Sr. Josep Perpinyà i Palau, amb domicili als efectes de la present instància a la Carretera de l'Església, 92, 08017 de Barcelona, actuant com a vicepresident executiu del Consorci del Parc de Collserola, amb NIF P0800066C, facultat en virtut del nomenament de la Presidència del Consorci del Parc de Collserola, per decret de data 11 de desembre de 2007 i expressament per l'acord de l'Assemblea General de 15 de desembre de 2009, de conformitat amb l'article 15.3.h) dels Estatuts del Consorci del Parc de Collserola, a l'empara de l'article 84 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, presenta al·legacions al Projecte de Decret de declaració del Parc Natural de la Serra de Collserola i de les Reserves Naturals Parcial de la Font Grogga i de la Rierada - Can Balasc, sotmès a informació pública de 45 dies mitjançant anunci publicat al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, número 5518, de 2 de desembre de 2009.

I. ANTECEDENTS DE FET

I.1 Funcions del Consorci del Parc de Collserola

L'article 4 dels Estatuts del Consorci del Parc de Collserola (publicats al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona, número 219, de 12 de setembre de 2009) estableix que "el Consorci exercirà les competències de gestió, de caràcter local, que corresponen als ens consorciats respecte a l'espai protegit definit pel Pla Especial d'Ordenació i Protecció del Medi Natural del Parc de Collserola (en endavant, PEPCo), aprovat definitivament per la Corporació Metropolitana de Barcelona, en data 1 d'octubre de 1987 (Butlletí Oficial de la Província de Barcelona, número 272, de 13 de novembre de 1987), amb text refós aprovat per la mateixa Corporació en data 28 de gener de 1988 i les normes urbanístiques corresponents (Butlletí Oficial de la Província de Barcelona, número 58, de 8 de març de 1988), col·laborant així mateix per aquest fi amb les diferents administracions públiques amb competències concretes en l'àmbit territorial i en concret:

- L'ordenació del Parc, el seu desenvolupament com a tal, així com la seva corresponent gestió, (...)
- Vetllar pel compliment de la legislació i planejament vigent.(...)"

Així mateix, l'article 6 assenyala que "el Consorci realitzarà, per a la consecució de les esmentades finalitats, les següents funcions:

- (...)Gestió i desenvolupament del Pla Especial d'Ordenació i Protecció del Medi Natural del Parc de Collserola(...).
- Informar, amb caràcter previ, qualsevol proposta d'actuació a desenvolupar en tots els sectors de l'àmbit de l'espai natural, basant-se en els aspectes específics que per a aquest es regulin.
- Actuar, a tots els efectes, com a òrgan de representació dels ens del Consorci, amb tot el que faci referència a l'espai natural.(...)"

1.2 Naturalesa jurídica del Parc de Collserola

El Parc de Collserola està inclòs dins de l'àmbit definit pel Pla d'Espais d'Interès Natural (en endavant, PEIN), aprovat pel Decret 328/1992, de 14 de desembre, amb el rang de Pla Territorial Sectorial de la Llei 23/1983, de 21 de novembre, de política territorial i de pla específic de la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals. Aquesta inclusió es justifica per la riquesa d'hàbitats naturals i de fauna i flora de la Serra de Collserola i per constituir aquesta un entorn natural clau dins l'àmbit de la regió metropolitana.

Així mateix, l'acord del Govern de la Generalitat de Catalunya de 5 de setembre de 2006, pel qual s'aprova la proposta de llocs d'importància comunitària (LIC), coneguda com la xarxa Natura 2000, inclou amb el codi S5110024 la Serra de Collserola, definint el seu àmbit territorial com el mateix que l'espai PEIN Serra de Collserola.

D'altra banda, el PEPCo desenvolupa les determinacions normatives incloses en les normes urbanístiques del Pla General Metropolità (en endavant PGM), pel que fa a l'àmbit del Parc de Collserola, aprovades definitivament per Resolució del Conseller de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya de data 8 d'agost de 1988, alhora que s'aprova en compliment del que estableixen els articles 3, 4 i 5 de la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals, conforme estableix l'article 1 del pla PEPCo.

I.3 Legitimació per a la presentació de les presents al·legacions

El Consorci del Parc de Collserola com a òrgan gestor del Parc de Collserola té encomanada la funció de vetllar per la protecció dels sistemes naturals del Parc, desenvolupant amb eficàcia una gestió que sigui també coherent amb els problemes i les preocupacions mediambientals. En aquest sentit, el Consorci del Parc de Collserola va promoure la inclusió de l'espai PEIN Serra de Collserola dins la Xarxa Natura 2000 i ha estat col·laborant amb els treballs tècnics per a la declaració de parc natural.

Aquests objectius provenen d'un mandat dels òrgans de govern del Consorci, els quals s'han manifestat en diverses ocasions sobre una major protecció de la Serra de Collserola.

Així, entre els antecedents més llunyans cal destacar els adoptats per la Comissió Executiva del Consorci del Parc de Collserola, en la seva sessió de 15 de març de 2005:

Primer.- Sol·licitar al Govern de la Generalitat de Catalunya que el sistema d'espais lliures de la regió metropolitana, on s'insereix la Serra de Collserola, sigui un dels eixos vertebradors de la configuració del futur model del Pla Territorial Metropolità per tal de garantir l'existència d'una estructura en xarxa d'espais i connectors que facin realitat la seva viabilitat ecològica efectiva, en favor de la qualitat de vida de la ciutadania.

Segon.- Sol·licitar al Govern de la Generalitat de Catalunya que impulsi la redacció d'una llei de protecció especial de la Serra de Collserola (Barcelona) que inclogui la declaració singular com a Parc Natural d'aquest valuós indret, als efectes del previst a la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals. Els objectius d'aquesta llei són: garantir una protecció integral de la Serra, l'ampliació de l'àmbit de protecció de Collserola als seus espais naturals i rurals adjacents i el replantejament de les reserves viàries que per les seves característiques poden comprometre la viabilitat ecològica de l'espai natural. En tot cas el nou marc normatiu s'elaborarà respectant l'autonomia local i des de la lògica del Pla Territorial Metropolità.

Tercer.- Reiterar a la Generalitat de Catalunya la petició de què l'espai natural de la Serra de Collserola s'incorpori a la nova proposta de Llocs d'Importància Comunitària (LIC) que han de completar l'aportació de la Comunitat Autònoma de Catalunya a la Xarxa Ecològica Europea Natura 2000.

Quart.- Sol·licitar a la Generalitat de Catalunya la implicació en la gestió i el finançament de l'espai natural protegit de la Serra de Collserola, que resulti del nou marc normatiu previst a l'apartat anterior.

Cinquè.- Demanar que el Consorci del Parc de Collserola, tingui reservat l'espai de participació escaient en tot aquest procés de millora del marc normatiu i de planificació que pugui encetar-se.

Sisè.- Donar trasllat del present acord al Govern de la Generalitat de Catalunya, als municipis amb territori a la Serra de Collserola, a la Diputació de Barcelona i a la Mancomunitat de Municipis de l'Àrea Metropolitana de Barcelona.”

Posteriorment, el Consell Consultiu del Consorci del Parc de Collserola, reunit en sessió ordinària de data 19 de desembre de 2007, va aprovar diversos acords, entre els quals destaquen als efectes d'aquestes al·legacions:

“1. Vetllar perquè Collserola sigui declarat per llei parc natural, d'acord amb les propostes que es recullen per a Collserola en l'estudi del Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya relatiu a mesures addicionals de protecció de la Serra de Collserola.

2. Vetllar perquè el nou Pla territorial parcial de l'àmbit metropolità que està elaborant la Generalitat de Catalunya no agredeixi el Parc de Collserola i perquè tingui un tarannà més proteccionista. (...)”

Al seu torn, la Comissió Executiva del Consorci del Parc de Collserola, en la seva sessió d'11 de març de 2008, va restar assabentada de l'aprovació d'aquests acords per part del Consell Consultiu de 19 de desembre de 2007, per bé que en la sessió de 27 de maig de 2008 va considerar oportú concretar el posicionament de la Comissió Executiva, adoptant, entre d'altres, els següents acords:

“1. Manifestar que, sens perjudici que d'acord amb l'article 25.2 de la Llei 12/1985, de 13 juny, d'espais naturals, la declaració de parc natural es fa per decret del Consell Executiu amb el contingut previst a l'article 27.3, la delimitació i la definició dels objectius de protecció s'han realitzat prenent com a document base l'Estudi de mesures addicionals de protecció de la serra de Collserola, elaborat en data juliol de 2004 per la Direcció General del Medi Natural del Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya. Posteriorment a la declaració de Collserola com a parc natural, si el context ho requereix, pot desenvolupar-se addicionalment una llei de protecció de Collserola. (...)”

Així mateix, en la mateixa sessió de la Comissió Executiva de 27 de maig de 2008, atès que la declaració de parc natural de la Serra de Collserola requerirà l'adopció de mesures urbanístiques que permetin desclassificar sòls urbanitzables i el desmantellament de diverses activitats industrials que resulten incompatibles amb la preservació d'aquest espai protegit, mesures urbanístiques que difícilment podran ser assumides en solitari per cadascun dels municipis del Parc de Collserola, doncs comporten modificacions discontinües i supramunicipals en el marc del Pla General Metropolità, es van adoptar els següents acords:

“1. Sol·licitar a la Generalitat de Catalunya la constitució d'una comissió de treball entre el Departament de Política Territorial i Obres Públiques i el Consorci del Parc de Collserola per tal d'elaborar una modificació del Pla General Metropolità conjunta que permeti donar compliment a les necessitats de protecció derivades de la declaració de la Serra de Collserola com a parc natural.

2. Trametre aquest acord al Departament de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya als efectes del seu coneixement i la seva presa de consideració.”

Finalment, la Comissió Executiva del Consorci, en la sessió de 15 de desembre de 2009, va restar assabentada dels acords adoptats pel Consell Consultiu del Consorci del Parc de Collserola en la sessió ordinària de 10 de juny de 2009 que es transcriuen tot seguit:

- “a) Que el Consorci del Parc de Collserola pugui participar i intervenir aportant criteris en les actuacions d'integració i rehabilitació dels espais fronterers situats fora del Parc de Collserola.
- b) Que els censos d'espècies cinegètiques siguin realitzats de comú acord entre tècnics del Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya, del Consorci del Parc de Collserola i de la Federació Catalana de Caça i que estiguin oberts a la participació d'entitats membres del Consell Consultiu.
- c) Elevar a la Comissió Executiva la demanda que, a partir de la declaració de Collserola com a parc natural, s'estableixin instruments específics de participació més enllà de la informació pública, en el desenvolupament de plans especials de l'àmbit del Parc.
- d) Que en el futur, l'espai de la Plana del Castell que es preserva sigui integrat dins del Parc de Collserola.”

I.4 Acord i forma de presentació de les presents al·legacions

Atès el disposat a l'article 14.1) dels Estatus del Consorci del Parc de Collserola, segons el qual la Comissió Executiva és competent per a exercitar accions i interposar recursos judicials i administratius, correspon a la Comissió Executiva la facultat necessària per aprovar la presentació d'al·legacions.

Tanmateix, atès que no està prevista la celebració de cap sessió de la Comissió Executiva de l'entitat abans de la finalització del termini de presentació d'al·legacions, l'Assemblea General del Consorci, en la sessió de 15 de desembre de 2009, va adoptar els acords que es transcriuen e continuació:

- 1.** Restar assabentada de l'anunci d'informació pública al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya de data 2 de desembre de 2009 del Projecte de decret de declaració del Parc Natural de la Serra de Collserola i de les Reserves Naturals Parcials de la Font Gropa i de La Rierada - Can Balasc, el qual inclou la delimitació definitiva de l'espai "Serra de Collserola" al Pla d'Espais d'Interès Natural.
- 2.** Delegar i facultar indistintament al president, al vicepresident i al vicepresident executiu del Consorci del Parc de Collserola per a la presentació, si escau, d'un text d'al·legacions o suggeriments al Projecte de decret de declaració del Parc Natural de la Serra de Collserola i de les Reserves Naturals Parcials de la Font Gropa i de La Rierada - Can Balasc, així com per a les posteriors actuacions materials que corresponguin.
- 3.** Notificar aquests acords, per al seu coneixement i als efectes legals escaients, a tots els ens consorciats i al Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya."

Atès que tant els objectius del Projecte de Decret de declaració de Parc Natural com els fonaments explicitats en la Memòria tècnica del Projecte són plenament coincidents amb els objectius de preservació del Parc de Collserola que té encomanats el Consorci del Parc de Collserola, aquest escrit d'al·legacions se centra exclusivament en la delimitació de l'espai que incorpora la declaració de parc natural, proposant en determinats indrets la seva modificació per tal d'incorporar nous espais exclosos de la delimitació. En aquest sentit, per a una millor comprensió de les al·legacions, s'han agrupat les propostes en quatre tipologies de modificació de límits, les quals, a banda de la justificació tècnica explicitada en aquestes al·legacions, s'acompanyen d'una documentació gràfica.

III. PROPOSTES DE MODIFICACIÓ DE LA DELIMITACIÓ

III.1. Importància de la delimitació definitiva de l'espai PEIN Serra de Collserola

D'acord amb l'article 1.2 del Projecte de Decret de declaració del Parc Natural de la Serra de Collserola i de les Reserves Naturals Parcials de la Font Groga i de la Rierada - Can Balasc, aquesta declaració és la definitiva als efectes del que disposen els articles 8.1 i 2 del Decret 328/1992 i l'article 16.2 de la Llei 12/1985. És a dir, es tracta de la delimitació definitiva de l'espai inclòs al Pla d'Espais d'Interès Natural "Serra de Collserola". Es passa, per tant, d'una delimitació bàsica a escala 1:50.000 aprovada l'any 1992 a la delimitació definitiva a escala 1:5.000. D'acord amb l'annex 3.1 del Projecte de Decret la base cartogràfica emprada ha estat la sèrie topogràfica de l'Institut Cartogràfic de Catalunya.

D'altra banda, tal i com s'explicita en els antecedents del Projecte de Decret, la Serra de Collserola gaudeix de la protecció des de l'any 1987 establerta al PEPCo. El desplegament del PEPCo ha estat assumit íntegrament per l'Administració Local. Per tant, des del Consorci del Parc de Collserola, l'anàlisi dels límits establerts al Projecte de declaració de Parc Natural parteix des de la consideració de l'espai protegit establert pel PEPCo. Així, per conformar els àmbits i territoris que han de formar part de la delimitació de Parc Natural, en primer lloc s'ha d'incloure aquells territoris on ja són d'aplicació figures de protecció, i més concretament el PEPCo, el PEIN i la Xarxa Natura 2000.

En relació a la importància de la determinació d'aquest límit, cal remarcar que la Memòria del PEPCo, en el seu apartat I.1., ja assenyala que per aconseguir el doble objectiu de l'article 2 de les Normes Urbanístiques de preservació dels recursos naturals i de desenvolupament d'un parc que suporti una part important del lleure dels ciutadans de l'àrea metropolitana,

"cal integrar de forma coherent el Parc amb la ciutat que l'envolta, i convertir-lo en un element estructurador del territori, en comptes de separador com ho ha estat fins ara. D'aquí la integració i continuïtat de l'estructura dels espais lliures de la ciutat amb les àrees actives d'ús i comunicació del Parc. En aquesta integració, el Parc com a organisme viu necessita d'un límit reconeixedor en relació al seu propi territori i a la ciutat. Donar-li significa definir un final raonable per a la ciutat de l'entorn sia l'actual o la dels creixements previstos. Fer el Parc és d'alguna manera refer la ciutat del contorn."

A partir d'aquestes premisses, des del Consorci sempre s'ha considerat oportú que el Parc Natural aplegui tots els territoris de la zona que ja són PEPCo o PEIN, i que a més tenen un alt grau de solapament territorial. D'aquesta manera es crea una unitat única de planificació i gestió d'aquest territori protegit mitjançant el Parc Natural, unificant els àmbits de tots els planejaments de protecció, siguin sectorials, urbanístics o territorials. Per això, l'àmbit de Parc Natural ha de ser fruit d'una proposta actualitzada i consensuada i amb uns límits clars i identificables sobre el territori, per esdevenir l'àmbit de referència al qual s'han d'ajustar la resta de figures.

Així, per una banda, el límit actual del PEPCo, amb les excepcions explicitades posteriorment, són un punt de partida per a determinar una frontera clara entre els sistemes urbans i els sistemes naturals, per bé que en alguns àmbits la definició i la seva ubicació està lligada, clarament, a la voluntat de construir una nova frontera. És, doncs, un límit molt proper a la gestió i al desenvolupament de la Serra de Collserola com a parc, que té present els possibles desajustos entre el destí programat en l'ordenació urbanística i les determinacions del PEPCo. En aquest sentit, la delimitació del PEPCo inclou les urbanitzacions de la Serra dins del seu àmbit, així com totes les reserves de sòl destinades a sistemes pel PGM.

Per una altra banda, els espais del PEIN de la Serra de Collserola són semblants a l'àmbit PEPCo, seguint els criteris que s'estableixen en la memòria del PEIN. Es defineix la delimitació de l'àmbit com l'espai que comprèn l'àmbit del PEPCo, amb l'exclusió dels sòls classificats com a urbans o urbanitzables pel PGM. Pel que fa a la Xarxa Natura 2000, l'àmbit proposat per la inclusió del Parc Natural correspon al PEIN actual.

A partir d'això, els límits han de contribuir a incrementar la coherència geogràfica de l'espai natural protegit, resoldre situacions de conflicte i afavorir les estratègies de connexió amb altres espais naturals, en la mesura que la Serra de Collserola no ha de ser un espai isolat sinó una peça integrant de xarxes territorials de major abast. Serà el Pla especial que es redacti una vegada aprovada la declaració de Parc Natural el que impulsarà un nou model d'ordenació territorial que, sense perdre en cap cas la seva coherència general i la identitat geogràfica, integri els models determinats a les respectives figures de planejament urbanístic municipal i a la planificació sectorial dels espais naturals.

Per tant, en relació amb l'àmbit actual del PEPCo, es considera necessària una revisió dels límits, d'una banda per a estudiar les possibles modificacions puntuals que han de permetre esmenar possibles errors o ajustar els límits amb les delimitacions de sòls urbans o amb altres actuacions urbanístiques

posteriors al PEPCo, i, d'altra banda, per ampliar l'àmbit ajustant els límits a referències geogràfiques fàcilment reconeixibles sobre el terreny i/o incorporant espais de la Serra de Collserola, l'interès ecològic o paisatgístic dels quals aconselli la seva protecció

A partir d'aquest enunciat, es conclou la conveniència de fixar els límits del Parc Natural a partir dels següents criteris:

- Exclusió de sòls urbans consolidats pel planejament vigent o en tràmit, situats tant a l'interior com a la perifèria del Parc, i que en l'actualitat estan inclosos, sovint parcialment, dins l'àmbit del PEPCo.
- Incorporació de sòls urbans o urbanitzables (qualificats de zones verdes o equipaments), situats en contacte amb la resta de l'espai actualment protegit, que pels seus valors naturals tenen un paper fonamental en sí mateixos, atès que no han estat transformats o, encara que ja estiguin desenvolupats o puguin ser-ho en el futur, són claus per a la configuració d'una transició ordenada entre el sòl urbà i el Parc.
- Incorporació de sòls no urbanitzables perifèrics que permeten incorporar elements d'interès local, bé incrementar la superfície protegida mantenint la coherència geogràfica o bé afavoreixen la connectivitat amb els espais naturals veïns.
- Ajustos de l'àmbit que permeten clarificar els límits actuals, tot recolzant sobre elements reconeixibles del territori. És convenient que el límit no es basi en fronteres administratives o corbes topogràfiques de nivell, per exemple, que fan difícil de percebre sobre el territori l'àmbit de l'espai natural.

En tot cas, l'aplicació d'aquests criteris ha de suposar un increment global de l'àmbit protegit.

A partir d'aquests criteris i de la seva confrontació amb el Projecte de decret de Parc Natural, es formulen des del Consorci les propostes d'estudi de modificació dels límits de la delimitació del Parc Natural de la Serra de Collserola sotmesa a informació pública, les quals s'han agrupat en quatre tipologies:

III.2. Exclusió dels terrenys afectats per les autopistes A-2, A-7 i C-58

Tal i com s'explicita en l'annex 3.1 del Projecte de Decret, per a la delimitació del Parc Natural, llevat d'indicació expressa, quan es faci referència a carreteres, pistes o camins com a límit de l'espai, s'ha d'entendre que els

elements mencionats queden exclosos en els trams corresponents. Així mateix, també cal referir la necessitat d'establir límits coherents i fàcilment identificables, intentant evitar en la mesura del possible límits que responen a qualificacions urbanístiques i proposant com a límits realitats geogràfiques o físiques fàcilment identificables. D'altra banda, també cal tenir present que l'article 6.8 del Projecte de Decret preveu expressament que "s'admet la conservació, el manteniment i la millora de les infraestructures, els equipaments i les instal·lacions existents en l'àmbit del Parc, sens perjudici de l'aplicació de les normes que estableixin els instruments de planificació previstos a l'article 8, així com la construcció de noves infraestructures, equipaments i instal·lacions i l'ampliació de les existents, que siguin requerides per la planificació territorial o sectorial, que s'hauran d'adequar al que preveu la normativa vigent en matèria d'avaluació ambiental." Finalment, també cal assenyalar que un dels objectius bàsics del Parc Natural, d'acord amb l'article 3.1.d) del Projecte de Decret és "la implantació d'un règim que promogui la superació de l'aïllament de la Serra de Collserola, que eviti la fragmentació i la pèrdua dels espais agroforestals que conté (...)"

En aquest context, des del Consorci no es valora positivament l'exclusió de la franja de terreny situat al costat de les autopistes A-2, A-7 i C-58 que envolten el Parc de Collserola, així com del terreny on s'emplacen aquestes infraestructures. Com a conseqüència d'aquesta delimitació, la incorporació al Parc Natural de la Serra de Collserola dels sectors del Turó de Montcada – al terme municipal de Montcada i Reixac - i del Puig Pedrós de l'Obac – al terme municipal de Sant Cugat del Vallès – suposa incorporar dos àmbits sense continuïtat territorial amb la resta de l'espai protegit.

En primer lloc, cal assenyalar que l'exclusió de la franja de cinquanta metres a banda i banda de les mencionades autopistes, que coincideix bàsicament amb terrenys qualificats urbanísticament pel PGM com a protecció de sistemes generals (clau 9), és contrària als objectius de protecció explicitats en la declaració de Parc Natural, com són evitar l'aïllament i la fragmentació del Parc, doncs s'incorporen dos espais que no tenen cap continuïtat amb la resta de l'espai natural. Si bé és evident que les autopistes són un element físic que impossibilita una connectivitat real i efectiva, també és cert que aquest discontinuïtat impedeix l'objectiu a llarg termini d'articular una connectivitat per a la fauna de la Serra de Collserola amb els altres espais naturals protegits de la regió metropolitana. Així mateix, tampoc s'adequa als objectius de planificació territorial que planteja el Pla Territorial Metropolità de Barcelona, el qual incorpora com a connectors fluvials el Torrent d'en Tapioles – al Turó de Montcada - i el Torrent de Can Badal – al Puig Pedrós de l'Obac -. D'altra banda, aquesta franja d'exclusió de la delimitació de Parc Natural és incoherent amb el propi Projecte, doncs dins de l'àmbit del Parc Natural

s'incorporen àmbits de característiques similars, com és el cas de l'autopista C-16 – Túnel de Vallvidrera, per la qual no s'ha previst cap zona d'exclusió. Finalment, també cal tenir present que, tal i com explicita l'article 6.8 del Projecte de Decret, en qualsevol cas la declaració de Parc Natural ho és sens perjudici de les vigents qualificacions urbanístiques, doncs en cap cas suposa la prohibició de conservació, manteniment i millora de les infraestructures existents ni la construcció de noves.

En canvi, la inclusió de la totalitat dels terrenys de les autopistes incloent tant la pròpia infraestructura com la franja de cinquanta metres a l'exterior de la mateixa dins de l'àmbit de Parc Natural permet, d'una banda, atorgar una visió global a la gestió de la Serra de Collserola, doncs geomorfològicament el massís de Collserola ve delimitat pels rius Llobregat i Besòs i per la riera de Rubí. Per tant, incorporar tant el Turó de Montcada com el Puig Pedrós de l'Obac suposa reconèixer una realitat que la construcció de les infraestructures viàries va modificar. D'altra banda, es dona coherència a tota la gestió de l'espai natural, doncs sens perjudici de les competències que corresponen a cada ens públic o privat, des del Consorci es poden articular propostes i línies de gestió encaminades a superar aquesta fragmentació territorial. Finalment, amb la incorporació de l'àmbit d'aquestes infraestructures viàries als espais inclosos dins de la delimitació de Parc Natural, sense impedir ni el seu manteniment ni la seva millora, es garanteix un desenvolupament amb la màxima integració i/o correcció del seu impacte amb l'espai natural protegit de la Serra de Collserola.

Per tant, es proposa d'acord amb la cartografia annexa la modificació de la delimitació de l'espai del Parc Natural de la Serra de Collserola en els següents termes:

- **Terme municipal de Montcada i Reixac: continuïtat territorial entre l'àmbit del Torrent d'en Tapioles i el Turó de Montcada, concretament entre la carretera del Cementiri de Collserola i les estacions de servei. Eliminació de la franja de 50 metres del límit exterior de la calçada de la C-58 en la franja de terreny qualificada de parc forestal situada entre el límit amb el terme municipal de Cerdanyola del Vallès i el carrer de Frederic Carvajal (vegeu plànol 1).**
- **Terme municipal del Papiol: eliminació de la franja de 50 metres del límit exterior de la calçada en sentit Tarragona/Girona de la A-2 i l'A-7, excepte en els terrenys en què el límit no és paral·lel a aquestes autopistes (vegeu plànol 2).**

III.3. Exclusió de zones verdes amb característiques naturals

Un dels criteris per a la delimitació del Parc Natural de la Serra de Collserola exposats en l'apartat 4.3.1.c) de la Memòria tècnica del Projecte de Decret és la incorporació de "sectors amb interès natural qualificats com a sistemes d'espais lliures o zones verdes de característiques naturals, és a dir, que no tinguin una característica de parc urbà". Aquesta incorporació també ve emparada per l'article 5.3 de la proposta de Decret, segons el qual "en l'àmbit de Parc Natural és compatible la qualificació de zones verdes, sistemes d'espais lliures o similars, ja siguin producte de processos de transformació urbanística externs a l'àmbit del Parc en sectors discontinus o bé s'obtinguin mitjançant altres mecanismes que preveu la legislació urbanística". Tanmateix, s'ha constatat que en alguns àmbits no s'han incorporat aquests espais amb aquestes característiques. En alguns supòsits es tracta d'espais incorporats plenament a la gestió del Consorci del Parc de Collserola, com és el cas del Parc de Can Cuiàs (**vegeu cartografia en annex plànol 1**), mentre que en d'altres corresponen a terrenys qualificats de parcs i jardins urbans pel PGM en enclavaments urbans dins del Parc, però limitant amb l'espai protegit, per la qual cosa és recomanable que també s'incorporin al Parc Natural amb la finalitat que aquestes franges tinguin un tractament forestal i puguin minimitzar els efectes de fragmentació que els nuclis urbanitzats dins de la Serra provoquen sobre un territori fortament colonitzat.

D'altra banda, aquesta incorporació s'adequa amb els objectius de tractament d'espais espais que proposa el Pla Territorial Metropolità de Barcelona, que atorga a aquests terrenys una funció connectora (vegeu l'article 2.16 de les Normes d'Ordenació Territorial).

Per tant, d'acord amb les consideracions anteriors, es proposa estudiar, juntament amb els municipis, l'ajust de la delimitació de l'espai del Parc Natural de la Serra de Collserola amb la incorporació de sòls de les característiques descrites.

D'altra banda, es recomana que, per a una millor delimitació del límit de Parc Natural sobre elements reconeixibles del territori i per coherència amb Cerdanyola del Vallès, el límit exterior del sector de Torre Negra segueixi el curs del Torrent del Sant Crist fins a la carretera de Barcelona a Sant Cugat del Vallès (BP-1417).

III.4. Exclusió de terrenys qualificats d'equipaments

El territori de frontera entre la ciutat i el Parc de Collserola planteja la conveniència de com articular els límits del sòl urbà i l'acabament de la ciutat amb l'espai natural protegit. El PEPCo va incorporar propostes per a futurs planejaments que relliguessin de forma ordenada la transició entre el sòl construït i l'espai protegit. Atès que bona part d'aquest territori de frontera està qualificat urbanísticament d'equipament, una preservació global d'aquest territori no ha de suposar forçosament la no edificació o no actuació en aquests espais, sinó que, al contrari, per aturar la degradació paisatgística i ecològica s'ha d'apostar per una intervenció en el sector, prèvia aprovació, en el seu cas, d'un planejament derivat que estudiï en profunditat aquest espai en tota la seva globalitat i interrelació amb els espais limítrofs.

És en aquest context que cal valorar favorablement que un altre dels criteris per a la delimitació del Parc Natural de la Serra de Collserola exposats en l'apartat 4.3.1.b) de la Memòria tècnica del Projecte de Decret sigui la incorporació de "sectors amb interès natural qualificats al planejament com a equipaments sempre i quan no s'hi hagin desenvolupat els usos ni hi hagi cap proposta en aquest sentit." Tanmateix, es constata que aquest criteri no s'ha aplicat en la totalitat de supòsits de fet, per la qual cosa des del Consorci es demana que es valori la conveniència d'estudiar la possibilitat d'incorporar alguns d'aquests àmbits a l'espai protegit, per tal de donar una coherència global a tota la delimitació de Parc Natural.

En aquest sentit, es podria utilitzar l'instrument que el propi Decret proposa per a aquests àmbits, com és la previsió de l'article 9.2 del projecte de Decret, el qual defineix els Espais de regulació especial 1 com aquells àmbits d'ordenació específica "amb equipaments a desenvolupar".

En aquest punt, cal fer constar que el Consell Consultiu del Consorci del Parc de Collserola va proposar incloure dins de l'ERE 2.8 de la Font del Bacallà l'àmbit de Can Soler qualificat d'equipament i la franja qualificada de 6b pel PGM.

Dins d'aquesta reflexió global sobre els àmbits qualificats d'equipament en contacte amb l'espai natural, en primer lloc, cal posar de manifest la indefinició que es desprèn de l'enunciat que s'inclouen aquells sectors qualificats com a equipaments sempre i quan no s'hi hagin desenvolupat els usos ni hi hagi cap proposta en aquest sentit. Es tracta d'un enunciat contradictori amb el criteri d'incorporació de sectors amb interès natural qualificats, sens perjudici de la seva qualificació urbanística, doncs tal i com explicita l'article 5.2 del Projecte de Decret, "en els sòls qualificats com a equipaments comunitaris inclosos en l'àmbit del Parc Natural de la Serra de Collserola s'aplica el règim d'usos

establerts pel planejament urbanístic". D'altra banda, és precisament amb la seva inclusió dins de l'àmbit de Parc Natural el que, sens perjudici d'un desenvolupament edificatori, es pot aconseguir els requeriments d'integració en el paisatge i els objectius de protecció ambiental del Parc.

En aquest sentit, és molt important destacar que d'acord amb l'article 19 de les Normes Urbanístiques de l'actual PEPCo, els sòls qualificats d'equipament tenen les següents limitacions paisatgístiques: l'alçada d'edificació a 10 metres, amb admissió d'un cos singular d'edificació de 15 metres (equivalent a planta baixa + 2, amb algun element sobresortint), la ocupació de sòl per a l'edificació en l'àrea qualificada d'equipament d'un 5%, l'edificabilitat de 0,10 m² sostre/m² sòl i la limitació de la transformació de sòl lliure com a àrea urbanitzada per a aparcament, esports, vials, etc. a un 30% del total, mantenint-se la resta com a espai lliure enjardinat. Només excepcionalment i quan les característiques de l'indret ho admet, per la seva situació imbricada en àrees urbanes i per un projecte de veritable integració paisatgística, pot admetre's sobrepassar aquestes condicions fins a un límit d'edificabilitat del 0,20 amb modificació dels percentatges d'ocupació fins al 10% o d'alçada (B + 3). Aquests paràmetres urbanístics són sensiblement inferiors al règim general previst per als equipaments a les Normes Urbanístiques del PGM, les quals atorguen una intensitat d'edificació neta de 1 m² sostre/m² sòl (article 217.2.b). També cal esmentar la previsió de l'article 67.2 de del Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat per Decret Legislatiu 1/2005, de 26 de juliol, el qual assenyala que els plans especials que tinguin per finalitat la protecció de zones d'un gran valor agrícola o forestal o d'espais rurals o periurbans poden imposar restriccions d'ús dels terrenys, per a impedir-ne la desaparició o l'alteració.

Per tant, incloure dins de la delimitació de Parc Natural els sectors qualificats d'equipament suposa, en primer lloc i en el cas de desenvolupament, disposar dels instruments necessaris per a garantir un correcte encaix de l'edificació amb el seu entorn natural, a més de limitar els paràmetres urbanístics d'aplicació. En segon lloc, excloure aquests sectors equival al fet que justament en la frontera entre el Parc i la ciutat s'edifiqui d'acord amb uns paràmetres que aplicats en la seva totalitat poden crear edificis pantalla envers la Serra, sense que es pugui impedir una transició ordenada quant a volums edificatoris entre el Parc i la ciutat. Finalment, també cal esmentar que excloure els sectors d'equipaments inclosos al PEPCo però que ja han estat desenvolupats pot suposar atorgar més edificabilitat a uns sòls en què ja s'havien consolidat els drets edificatoris.

Per tant, d'acord amb les consideracions anteriors, es proposa estudiar, juntament amb els municipis, aquells sòls urbans o urbanitzables qualificats d'equipaments, transformats o no, situats en contacte amb l'espai actualment protegit, que pels seus valors naturals o per la seva

inserció en el territori, tenen un paper fonamental en sí mateixos o bé són claus per a la configuració d'una transició ordenada entre el sòl urbà i el Parc. En aquest estudi caldria tenir en compte la possible inclusió d'aquests àmbits dins dels Espais de regulació especial previst a l'article 9.2 del projecte de Decret.

III.5. Exclusió d'enclavaments de nuclis fora d'ordenació

Seguint el contingut de l'apartat I.3.3.2 de la Memòria del PEPCo, a l'interior de la Serra de Collserola el procés d'ocupació del sòl forestal per urbanitzacions dedicades a l'estiueig al voltant de nuclis tradicionals o de formació totalment nova és un procés que avança des de principis del segle XX fins a data d'avui, variable al llarg del temps en els objectius, en el contingut arquitectònic i d'ordenació, i fins i tot, en la seva ortodòxia o marginalitat. El resultat, divers i contradictori, és avui el d'un territori esquitxat de vialitat urbanitzada i de nuclis d'edificació, alguns dels quals per la seva importància i consolidació, han quedat definitivament reconeguts pel PGM, com els casos dels nuclis de Les Planes, la Ciutat Comtal, la Floresta, la Colònia Montserrat, Vallpineda, la Rierada, Sant Bartomeu de la Quadra o Montflorit. La resta, avui en situació fora d'ordenació però amb taques importants d'ocupació del sòl, a causa dels vials oberts, són, entre d'altres, els nuclis edificatoris de Sol i Aire, Sant Medir o Pirineus.

L'evolució del procés en termes de legalitat/il·legalitat ha afavorit situacions d'indefinició, que li han donat un caire marginal, però el PEPCo assenyala clarament que aquestes urbanitzacions necessiten un procés de restitució de l'espai natural a curt termini en el sòl parcel·lat i a llarg termini en l'edificació, que retorni aquest territori a l'espai del Parc, procés que va iniciar la Corporació Metropolitana de Barcelona però que es frenà amb la seva extinció. Així mateix, l'experiència des de l'aprovació del PGM posa de manifest que la legalització d'aquests nuclis és un greu error estratègic, atès que s'han de dotar de serveis bàsics uns nuclis amb característiques de situació i topografia inadequats d'acord amb els principis de desenvolupament urbanístic sostenible establerts a l'article 3 de la Llei d'urbanisme. Així mateix, des del punt de vista de l'espai natural, és un primer pas per consolidar uns nuclis edificatoris esquitxats per tota la Serra que augmenten la fragmentació del Parc, a la vegada que la seva potencial legalització ulterior augmentaria considerablement els efectes perjudicials sobre el medi natural, com ara l'increment de mobilitat, soroll, contaminació atmosfèrica i lumínica, etc. El que no obsta constatar que aquest procés de retorn del sòl a parc forestal s'ha d'articular mitjançant mecanismes a llarg termini, ja sigui amb la constitució de drets de superfície o bé amb l'establiment de drets d'adquisició preferent per

part de l'Administració. Per tant, des del Consorci és un objectiu irrenunciable el retorn al destí original de parc forestal d'aquests nuclis fora d'ordenació.

En aquest sentit, es podria utilitzar l'instrument que el propi Decret proposa per a aquests àmbits, com és la previsió de l'article 9.2 del projecte de Decret, el qual defineix els Espais de regulació especial 1 com aquells àmbits d'ordenació específica "amb espais amb una presència significativa d'habitatges".

Per tant, d'acord amb les consideracions anteriors, es proposa estudiar, juntament amb els municipis, l'ajust de la delimitació de l'espai del Parc Natural de la Serra de Collserola incorporant els sòls qualificats de parc forestal amb nuclis fora d'ordenació. En aquest estudi caldria tenir en compte la possible inclusió d'aquests àmbits dins dels Espais de regulació especial previst a l'article 9.2 del projecte de Decret.

IV. PROPOSTA DE MODIFICACIÓ DE L'ARTICULAT DEL DECRET

Per a una millor claredat i comprensió del redactat del text articulat del Projecte de Decret de declaració del Parc Natural de la Serra de Collserola i de les Reserves Naturals Parcials de la Font Groga i de la Rierada - Can Balasc, es proposa un text alternatiu en la totalitat o part dels articles 5 i 8 i la Disposició transitòria, text consensuat amb la Diputació de Barcelona i la Mancomunitat de Municipis de l'Àrea Metropolitana de Barcelona.

Proposta de redactat alternatiu de l'article 5:

5.1 En l'àmbit del Parc Natural de Collserola és d'aplicació el règim del sòl no urbanitzable fixat per la legislació urbanística vigent a Catalunya, sens perjudici de la classificació urbanística atorgada pel planejament vigent.

5.2. Els espais inclosos en el Parc Natural que el planejament urbanístic hagi qualificat com a sistemes d'espais lliures, zones verdes o similars en sòl urbà, en cap cas podran ser objecte d'usos o transformacions que no siguin congruents amb la seva naturalesa d'espai natural.

Proposta de redactat alternatiu de l'article 8.1:

8.1 El Departament de Medi Ambient i Habitatge ha de formular el Pla especial de protecció del medi natural i del paisatge. La redacció del nou Pla especial correspon al Consorci del Parc Natural de Collserola, el qual assumirà les funcions de l'òrgan de participació de tots els ens consorciats en la seva elaboració. També correspon al Consorci del Parc Natural de Collserola la remissió del nou Pla especial al Departament de Medi Ambient i Habitatge, que

l'ha de tramitar d'acord amb els articles 5, 21.2 i 29.3 de la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals.

Proposta de redactat alternatiu de l'article 8.2.e):

e) L'inventariat i la valoració dels espais amb elements d'interès especialment rellevant, amb l'establiment de les disposicions que hi siguin d'aplicació.

Proposta de redactat alternatiu de l'article 8.2.f):

f) L'inventariat dels sistemes naturals, dels hàbitats i de les espècies de fauna i de flora amb elements d'interès especialment rellevant presents al Parc, amb la determinació de les mesures de protecció adequades per a la seva defensa, recuperació i protecció.

Proposta de redactat alternatiu de l'article 8.2.g):

g) L'inventariat del patrimoni geològic amb elements d'interès especialment rellevant del Parc Natural, amb les mesures de protecció adequades per a la seva conservació.

Proposta de redactat alternatiu de l'article 8.2.h):

h) L'inventariat dels elements construïts amb elements d'interès especialment rellevant del Parc Natural, amb les mesures de protecció adequades per a la seva conservació.

Proposta d'eliminació del contingut de l'article 8.2.i) per ser competència dels Ajuntaments i la incorporació del següent redactat:

i) La concreció de les activitats que puguin suposar un risc per a la conservació de les espècies, els hàbitats i els sistemes naturals de l'àrea protegida, les quals requereixen l'informe favorable de l'Ens gestor a què fa referència l'article 10.3.c).

Proposta d'incorporació d'una Disposició transitòria tercera:

Mentre no s'aprovi el Pla especial per a la protecció del medi natural i del paisatge previst a l'article 8 d'aquest Decret, la regulació d'usos i activitats en l'àmbit del Parc Natural es regeix pel que estableix aquest Decret i, provisionalment, pel vigent Pla especial d'ordenació i de protecció del medi natural del Parc de Collserola, per les Ordenances del Parc de Collserola (BOP número 225, de 19/9/2000) i per la resta del planejament urbanístic i

territorial sempre que no contradigui el present Decret i sigui compatible amb els objectius i règim del Parc Natural. Als sectors que no estiguin inclosos dins l'àmbit del PEPCo se'ls aplicarà, de forma transitòria, les Normes previstes per a les zones naturals del Títol III del PEPCo.

V. SOL·LICITUD

Per tot l'exposat anteriorment sol·licito:

V.1 Que es tinguin per presentades en temps i forma les al·legacions al Projecte de Decret de declaració del Parc Natural de la Serra de Collserola i de les Reserves Naturals Parcials de la Font Groga i de la Rierada - Can Balasc i, en base als fonaments exposats, es prenguin en consideració per tal d'incorporar les propostes al Decret i a la delimitació del Parc Natural de la Serra de Collserola.

V.2 D'acord amb l'exposat i amb la normativa vigent reguladora del procediment administratiu comú, se sol·licita que es tingui a aquest Consorci del Parc de Collserola com a part interessada en aquest expedient administratiu i se li comuniquin quantes resolucions es prenguin al respecte.

Josep Perpinyà i Palau
Vicepresident executiu del Consorci del Parc de Collserola

Barcelona, 15 de gener de 2010

**DIRECCIÓ GENERAL DEL MEDI NATURAL
DEPARTAMENT DE MEDI AMBIENT I HABITATGE
GENERALITAT DE CATALUNYA
DR. ROUX, 80
08017 BARCELONA**